

Balığın Hazin Sonu

– berberce · 10 Haziran 2023

"Şu insanoğlu merhametli olduğu kadar zalim,yufka yürekli olduğu kadar da taş kalpli.Şaşıyorum hallerine.Adam sabah ezanı okunurken alacakaranlıkta sıcak yatağından kalkıp bir dere boyuna oltasını atıyor çayını demleyip kahvaltısını yapıyor yapayalnız,eşinden ve çocuklarından kaçırmışçasına.Hem beni tutarak eğleniyorlar can çekinişlerimi keyifle izliyorlar hem tavada kızartıp afiyetle yiyorlar ama en büyük kötülüğü yine onlar yapıyor bana;cam ve plastik şişeleri,kağıtları,demir çubukları ve çer çöpleri denize fırlatıyorlar.Her şeyi öğrense şu insanlar,denizi kirletmemeyi öğrenemezler çünkü denize girdikleri zaman sanki tuvalete girmiş gibi davranırlar."

"Bize de ekmek atanlar azaldı,dünyanın sonu mu geldi acep?"

"Size ekmek atanlar ile bize olta atanlar aynı zihniyetteki insanlar değil midir?"

"Onu bunu bilmem ama bildiğim tek şey,insanlar aşık olmaktan artık korkuyorlar çünkü güven,sevginin celladıdır.Diz dize,göz göze,el ele aşıkların tatlı muhabbetlerine az şahit olmadık saatlerce civıltımızı dinlemekten usanmazlardı.Bu kadar dertleştiğimiz yeter,çık yukarı,bana yüzmesini öğret!"

"Öğretirim ama bir şartım var:karnımı doyuracaksın!"

"Kabul,ondan kolayı ne var,dünyanın solucanlarını yığarım buraya."

Martı ile balık arasında geçen bir konuşmaydı bu ve balık martıya güvenerek suyun yüzeyine çıkınca yem oluverdi,içinden hangi türküyü mü söylüyordu:

"Uzun ince bir yoldayım gidiyorum gündüz gece."